

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXVI (30)
Štev. (No.) 10

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
10. marca 1977

Détente

Dolga leta nazaj se je med svobodnim Zahodom in komunističnim Vzhodom končala tkim. živčna vojna in postopoma prešla v odjugo, ali, kakor so sedanjemu brezbarvnemu, breznačelnemu stanju med zahodnimi velesilami in ZSSR nadel francoski pojem: détente. Moskva je seveda to détente po svoje izkoristila in jo spravila v mednarodno pogodbo, podpisano 1. septembra 1. 1975 v Helsinkih. Triinšdeset evropskih držav ter ZDA in Kanada so pogodbo podpisale in se med drugim obvezale, da nobena ne bo nasilno spreminjala obstoječih evropskih meja, ne to ne onstran železne zavese. Moskva si je tako pogodbeno zagotovila svoj vzhodnoevropski imperij, s čemer je zapечатila marksistično usodo vsem narodom, ki prebivajo med Baltikom na severu in Jadrantom na jugu.

Zahodne velesile so bile nad helsinškim dogovorom in nad novo dobo, ki da se odpira po podpisu pogodbe, tako navdušene, da je kapitalistični Zahod navalil sovjetskemu bloku v zadnjih 2 letih nad 44.000 milijonov dolarjev raznih posojil in to v mnogih primerih z nižjimi obrestmi, kakor pa jih zahodnoevropske in ameriške banke nalagajo zahodnim upnikom.

Medtem pa Moskva redno leto za leto troši med 12 in 13 odstotkov svojega narodnega dohoda za vojaške priprave. Če to potrošnjo primerjamo s 6 odstotno potrošnjo za vojaške potrebe ZDA in s 5 odstotno potrošnjo za vojaške potrebe vseh ostalih članic NATO, enostavno ugotovimo, da Sovjeti trošijo več kot dvakrat toliko, kakor Zahod. V minulih desetih letih je Zahod na splošno podcenjeval obseg sovjetskih vojaških priprav. Kremelj namreč vztrajno trdi, da troši za svoje oborožene sile komaj eno tretjino zgoraj omenjenih odstotkov.

Zahodne obveščevalne agencije pa so medtem ugotovile, da se je od 1. 1968 število ameriških oboroženih sil v Zahodni Evropi stalno manjšalo tako, da je danes v Srednji Evropi onstran železne zavese, se pravi v sovjetskih satelitih, najmanj dvakrat več sovjetskega vojaštva, kakor zahodnega vojaštva v svobodnem delu Evrope. Do leta 1968 je Zahod budno pazil, da je bilo število vojaštva na obeh straneh železne zavese približno enako.

Vse to se je zgodilo na račun détente, seveda samo na strani svobodnega zahodnega sveta. Sovjeti pa so medtem število svojih divizij zvišali od 141 na 168; število tankov v oboroženih silah članic varšavskega pakta za več kot 40 odstotkov; topništvo podvojili, v ZS SR sami pa so namestili šest novih strateških jedrnih sistemov. Sovjetska tankovska proizvodnja prekaša severnoameriško petkrat, podmorniška pa štirikrat.

Sedaj se na Zahodu politični naivneži začudeno sprašujejo, zakaj neki naj bi konec živčne vojne in za njo prišla détente zahtevala tako silen vojaški aparat. Povsem spregledujejo dejstvo, da se Moskva ni nikdar in z nobeno pogodbo odrekla bistvenemu načrtu svoje politike: razširiti komunizem po vsem svetu. Tudi v dobi détente ne in tudi ne s helsinško pogodbo.

Vzdolž železne zavese v Evropi ima danes ZSSR razpostavljenih 28.000 tankov, več kakor trikrat toliko, kolikor jih ima NATO. Članice varšavskega pakta imajo dvakrat več vojnega letalstva, kaor NATO, dvakrat več vojaštva pod orožjem, tako da se je vojno ravnotežje od začetka détente obrnilo odločno v prid ZSSR. Prejšnji mesec je sovjetski partijski diktator Brežnjev v nekem svojem govoru v Tuli ponudil „dobro voljo in poštene namene“ Zahodu — toda sovjetski tanki so še vedno na svojih položajih.

Sredi šestdesetih let je severnoameriški obrambni minister izjavil: „Ni znakov, da bi sovjeti nameravali razviti tako veliko strateško jedrno silo, kakor jo imamo mi.“ Danes je precej večja od ameriške. Vrhu tega so bile ZDA medtem več ali manj prisiljene zreducirati svoja atomska skladišča v Zahodni Evropi, ker jih ne morejo več

Znani hrvaški časnikiar in publicist Franjo Nevistić je v čikaški „Danici“ (10. 11. 76) priobčil članek z naslovom „Hrvatsko sve ili ništa“. Izvajanja člankarja so izredno zanimiva in tudi zelo aktualna. Zato objavljamo glavne misli iz navedenega članka, ki je sicer namenjen obrambi prof. Bogdana Radice, vsebuje pa tudi bistre kritične poglede na sedanjopolitično stvarnost zlasti na prostoru sedanje Jugoslavije.

V uvodu članka pove Nevistić, da je prof. Bogdan Radica v zadnjem času tarča napadov raznih hrvaških nacionalistov, ki pravijo, da ne sme ničesar reči v korist Hrvaške, ako istočasno ne reče, da je treba zrušiti Jugoslavijo in vzpostaviti suvereno hrvaško državo od Subotice, preko Drine do Boke Kotorske in od tam do pred vrata Trsta (zahtevajo torej tudi slovenski del Istre — naša opomba).

Nevistić pravi, da je to popolnoma zgrešena politika. Kajti sanje in stvarnost sta dve različni stvari. Tisti, ki zagovarjajo pravico do samoodločbe in do zgodovinsko-etičnih mej hrvaškega naroda, morajo predvsem poiskati pot do tega ideala in do te pravice. Mnogi bi radi prišli na Himalajo po najkrajši poti, toda kolikim je to uspelo?

Hrvaška se nahaja — tako nadaljuje Nevistić — v komunistični Jugoslaviji in ta država je danes v mednarodnem pogledu kljub vsem notranjim slabostim „dobro gledana“. Washington ji jamči „edinost in integriteto“. Tito je tej Jugoslaviji pridobil simpatije in moralno pomoč neuvrščenih držav, ki predstavlja večino človeštva. Kakšna mora torej biti hrvaška politika, da bosta hrvaški narod in Hrvaška izšli kot zmagovalca iz tega labirinta, ki je silno zapleten in iz katerega ne vodi nobena sigurna pot?

Nevistić pravi, da na to odgovarjajo naši zanesenjaki: pravica do samoodločbe in lastna revolucija. Da, oba elementa sta potrebna. Ali pa sta tudi zadostna? V letu 1941 so bile raz-

Bukovsky pri Carterju

(Severnoameriški predsednik Carter je pretekli teden sprejel v Beli hiši sovjetskega disidenta. Vladimirja Bukovskega na 10 minutni razgovor. Dobe sedno mu je izjavil: „Naše zanimanje za človečanske pravice je stalno, in nimam namena biti strahopetec v svojih javnih izjavah in stališčih.“

Carter, ki je nedavno poslal tudi osebno pismo sovjetskemu disidentu fiziku Saharovu v Moskvo, je dodal: „Hočem, da bi bile (moje izjave) koristne in ne škodljive in da bi vse države, ne samo ZSSR, vedele, da bomo vedno zasledovali pravico svobode posameznika in pravico do svobodnega izražanja.“

S podpredsednikom Mondalejem je nato imel Bukovsky dolg razgovor. Mondalo je Bukovskemu izročil pismeno izjavo Carterja in mu dejal, da mu bo lahko mnogo koristila v pripravah na belgrajsko „helsinško“ konferenco prihodnjega junija in letošnjo jesen.

Na vprašanje, kako je vzdržal v

ščititi tako, kakor bi bilo treba. Washington se je doslej zamaral, da bi Moskva na račun severnoameriške skritve atomskega orožja v Zahodni Evropi zmanjšala število svojih tankov ob železni zavesi. Prav tako Moskva noče odgovoriti na ameriške ponudbe o omejitvi medcelinskih raket v zameno za znižanje števila svojih že skoro zastarelih in zelo dragih, dasi novih, reaktivskih bombnikov.

Na Zahodu ugibajo, kakšen je moskovski neposredni politični in vojaški načrt v sedanjem zgodovinskem trenutku, ki ga živita Zahodna in Vzhodna Evropa, prva zaradi tkim. evrokomunizma in druga zaradi vedno močnejšega disidentstva, ter bližajočih se dogodkov v Jugoslaviji, a ugotavljajo, da

mere čisto drugačne. Tedaj so prepustili Nemci ustaškemu vodstvu, da samo najde rešitev problema svojih meja. Toda danes je položaj bistveno drugačen.

V Helsinkih so sprejeli politiko „status quo“, t. j. ohranitev sedanjega ozemeljskega stanja — tudi na jadransko-balkanskem področju, ne glede na ameriško zagotovilo integritete in edinstva Jugoslavije. Vsi dobro vemo, da so podpisniki helsinške pogodbe (zlasti še Sovjetska zveza in ZDA) pri tem pri sebi mislili, da se bodo tega držale, dokler bo to v njihovem interesu... Saj so tudi podpisniki jaltske in potsdamske pogodbe tako mislili. Pa ta „provizorij“ traja že več kot 30 let.

Marksisti v Belgradu so kljub svoji „lastni poti“ iskreni simpatizerji sovjetov. Oni delajo tiho in sistematično, da se vrne Jugoslavijo v sovjetski tabo in da postavijo Ameriko pred izvršeno dejstvo.

In kaj namerava Amerika? Napasti Jugoslavijo, da se omogoči hrvaška pravica do samoodločbe v etnično-zgodovinskih meja? To je navadna naivnost! Naš cilj je hrvaška država, ali pot do nje je v etapah (stopnjah). In ta namen je imel prof. Radica s svojim predlogom Kissingerju, da naj namreč napravi Amerika pritisk na Jugoslavijo, da ponovno postavi na čelo hrvaške republike ljudi iz „hrvaške pomladi“.

Nevistić pravi nato, da so Srbi bolj-ši politiki od Hrvatov. Pašić je svoj čas izjavil o Hrvatih, da „bi hoteli vse naenkrat“. To se sedaj ponavlja v naši politiki — vse ali nič —, kar je seveda zgrešena politika.

Prav je, da tudi mi Slovenci razmišljamo o tem, da je treba biti v politiki stvaren, realen, trezen, previden in korakati po etapah do cilja. V tem smislu dela Narodni odbor za Slovenijo, in mislimo, da je ta politika najpravičnejša.

Sm R

ZSSR režimski pritisk, je Bukovsky Carterju odgovoril: „Glavno je zaupanje, vera v ljudi, vera v bodočnost in vera v človečanske vrednote, za katere se borimo.“

Medtem je čilski komunistični prvak, ki je bil izpuščen iz Čila po izpustu Bukovskega iz ZSSR, odklonil Bukovskyjevo vabilo na televizijsko debato kjer koli v svobodnem svetu. Pocen se je izgovoril: „Nimam interesa ne časa za takšno debato.“

Na moskovski televiziji je uradni komentator Matvejev obtožil Carterja, da se s sprejemanjem Bukovskega „vmešava v sovjetske notranje zadeve“ in da „spravlja v nevarnost možnost nadaljnjih razorožitvenih pogajanj med ZSSR in ZDA.“

Carterja je tudi napadlo sovjetsko glasilo Izvestija in istočasno objavilo, da se je več ameriških diplomatov v Moskvi ukvarjalo z vohunstvom po naročilih CIA-e.

ga ne morejo natančno razvozlati.

Vsekakor bi morali neprestano imeti pred očmi znano Leninovo noto svojemu zunanje-političnemu komisarju Juriju Čičerinu leta 1921, v kateri mu med drugim napoveduje, da „nam bodo kapitalisti odprli kredite za podpiranje komunističnih strank v drugih državah in nas zalagali z materialom in tehnologijo, ki nam manjkata, s čemer bomo obnovili svojo vojno industrijo, ki jo potrebujemo za svoje prihodnje zmogovite napade na naše zalagalice. Z drugimi besedami, oni bodo trdo delali, da sami sebi pripravijo samomor.“

Ni dvoma, da je détente za Sovjete le sredstvo za nadaljevanje živčne vojne z drugimi sredstvi. Kdaj se bodo svobodnemu svetu odprle oči?

La misma vía

En una reciente nota, publicada por el columnista Raúl Oscar Abdala en el diario „La Prensa“ de Buenos Aires, pudimos leer también los siguientes conceptos:

„Bien sabemos que en Yugoslavia no existe libertad de expresión, que en la enseñanza rige la cartilla oficial, que el partido único impera sobre la nación y que Tito impera sobre el partido único, lo cual significa, siguiendo el curso de un razonamiento silogístico, que el socialista Tito manda sobre su nación de una manera mucho más gravitante que cualquier primer ministro, que cualquier presidente y, por supuesto, que cualquier monarca del mundo occidental.“

Todo lo dicho aquí referente al gobierno de Tito, así como cuanto pueda revelarse sobre otra administración comunista incorporada o no a las grandes centrales ideológicas, nos pone en la pista de la verdadera cuestión, de la cuestión capital: más allá de si una experiencia comunista es capaz de subsistir al margen del campo gravitación de URSS o Chino —lo que se llama „comunismo nacional“—, lo que realmente interesa es llegar a cierto grado satisfactorio de claridad acerca de si con los ingredientes doctrinarios del comunismo, más su metodología de asalto al poder y de conservación de ese poder, es posible construir una sociedad justa, próspera y libre.

Todo cuanto hasta ahora sabemos —y sabemos bastante— indica categóricamente que no. El caso Tito demuestra que operando con el instrumental comunista es imposible arribar a una meta sustancialmente diferente de la stalinista, de la maoista o de la castrista. Para decirlo de una manera cortante, con muy pocas palabras y que oficie a manera de telón de este artículo: la „otra“ vía es, después de todo, la „misma“ vía.“

Evrokominizem

MOSKVA NAPADA CARTERJA

Označba evrokominizem za komunistična gibanja v svobodnem latinskem delu Zapadne Evrope, t. j. v Franciji, Italiji, Španiji in morda Portugalu je netočna in nepravilna. Komunistične partije po drugih deželah jo opravičeno lahko imajo za diskriminacijo, če se vzame v poštev, kaj se z izrazom „evro“ hoče povedati: da so boljše, popolnejše, kulturnejše, bolj tolerantne. Ta prizvok v izrazu je potrjen tudi z nagašanjem partijskih vodstev v omenjenih deželah, da je njihov komunizem drugačen od npr. sovjetskega, češkega, vzhodno-nemškega, madžarskega in celo jugoslovanskega.

Kdo je izraz evrokominizem iznašel ni znano, čeprav se časniki trudi, da bi odkrili vir te monstruozne iznajdbe. Domnevajo, da se je najbrž rodil v Italiji, kjer so komunistični vodniki posebno glasni v dokazovanju razlik med njihovo zvrstjo marksizma in marksizmom v drugih deželah. Tako daleč gredo, da je oni dan zunanje politični izvedenec italijanske partije (PCI) tovariš Sergio Segre v Rimu dokazoval staremu zunanjemu političnemu dopisniku lista The New York Timesa z vso zgovornostjo, da je „italijanskost“ partijske politike danes tako velika, da motri nevarnosti hkrati z drugimi domačimi strankami in zatorej med PCI in italijansko Krščansko demokracijo (ki vodi vlado), ni razlike.

Tako zatrjevanje je dvomno in namenjeno zavajanju svetovnega javnega mnenja. Zato mu tudi sicer spravljivi Sulzberger (Timesov dopisnik) ni čisto verjel. Morda je bolj verjel, četudi tega nikjer trdno ne izreče, trditvi tovariša Segreja, da PCI niti za las ne pusti od svobode izražanja, ker so to „univerzalni problemi“, in evrokominizem je pravi izraz za označbo zapadne kulture in tolerance v komunizmu.

V tej trditvi je doberšen del italijanske samohvale in nadutosti. Pri primerjavi evrokominizma s titoizmom v Jugoslaviji pravi Segre, da je podobnost med obema samo v tem, da obe partiji proglašata neodvisnost od Moskve, v vsem drugem se razlikujeta, zlasti še v tem, da v Jugoslaviji vlada enopartijski sistem, a PCI izpoveduje pluralizem v javni upravi.

Nedavno je Katoliški glas v Gorici zapisal: „Socializem je upravljal, teoretiziral in filozofiral mimo človeške narave. In zato so prav sami socialistični teoretiki in načrtovalci povzročili premik v javnem političnem življenju.“ (Beseda socializem vsebuje tu vse njegove vrste, vključno komunizem.) Ta premik je zlasti mogoče opaziti pri evrokoministih, med njimi predvsem pri italijanskem tipu evrokominizma.

Pri sedanji politični situaciji v Italiji ima partija odločilno moč in lahko v parlamentu vlado vrže vsak dan, po mili volji. Razen tega ima absolutno

oblast v najvažnejših provincah, v vseh velikih mestih in v množici manjših, v rokah ima vse najvažnejše delavske zveze po katerih kontrolira gospodarstvo, voden vpliv ima na televizijo in tisk. Pri takni ogromni moči je treba le z mezinem migniti, pa bi bila tu splošna vstaja in z državnim prevratom bi PCI prišla v vlado. Zakaj tega ne napravijo, ampak raje govori o političnem pluralizmu, demokratičnih svoboščinah, ohranitvi NATO, zgodovinskem kompromisu itd.? Ali so se njeni aristokratski voditelji spreobrnili k idejam Jeffersona, Mazzinija, Cavourja in vidijo v demokratski svobodi Zapada najbolj dragoceno pridobitev človeške družbe in posameznika?

Kaj še! So marksistični komunisti kot vsi drugi, le svetovno politični položaj in razmere v Italiji so take, da si ne upajo naprej, ne da bi pri tem uničili Italijo in svojo partijo. Naučili so se, da bi kak prežgoden odločen poseg partije v italijansko stvarnost Italijo pognal naravnost v katastrofo, ki si jo v sedanji mednarodni situaciji ne smejo privoščiti, čeprav imajo v rokah veliko moč. Država je obupno odvisna od zunanje gospodarske pomoči, ker nima ne dovolj hrane, ne surovin, ne premoga in ne petroleja. Pomoč pa lahko pride, ne iz Moskve, ampak samo od Zapada, a na to ne more računati. Voditelji PCI tudi dobro poznajo razvajenost in nagnjenje za luksus svojega ljudstva, ki se vztrajno drži znanega izreka: Dolce far niente (sladko je nič delati), hoče na tuj račun dobro živeti in ni sposoben izkupati se z lastnimi močmi in pridnostjo iz gospodarskega in socialnega kaosa.

Njihov lastni sonarodnjak in učitelj Machiavello jim pripoveduje, da vsake-mu kaosu nujno sledi tiranija in nasilje. Nasilje komunistom v Italiji ne diši, ker bi se grozodejstva razbohotila v dejanja, s katerimi bi partija izgubila ljudske množice. Nam Slovencem je še v spominu italijanska krvo-lčnost za časa njihove okupacije, njihova krutost v koncentracijskih taborišcih (Rab, Gonars). To je bila lepa evropska kultura in tolerantnost.

Vse to imajo voditelji italijanskega komunizma pred očmi. Zato ne pridigajo revolucije in diktature proletariata, zato odklanjajo „sovjetski“ komunizem in propagirajo evrokominizem kot nekaj boljšega, kulturnejšega; zato igrajo na instrument političnega pluralizma in se potegujejo za „zgodovinski kompromis“ s krščanskimi demokrati.

Je le drugačna pot do istega cilja — oblasti. V sedanjih mednarodnih razmerah in položaju v Italiji druge uspešne in varne poti ni. Legitimacija je pa evrokominizem. Kdor v svobodnem svetu te igre ne more spregledati, mu ni pomoči.

L. P.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Minuli teden je bil v argentinskem ministrstvu za gospodarstvo v znamenju pričakovanja objave državnega proračuna, ki bi bil moral biti objavljen že pred pol leta. Gospodarski minister Martínez de Hoz je imel pred seboj težke probleme za uravnoteženje inflacijskega proračuna, zlasti, ker se je moral odločiti za razne nepopularne ukrepe, če je hotel proračun spraviti kolikor toliko v znosno obliko.

Najbolj trdovraten ekonomski sektor predstavljajo železnice, ki jih mora država dnevno podpirati z nad 2 milijona dolarjev. Toda sedaj se je vlada odločila zmanjšati železniško mrežo za 1005,5 km ter je zato odredila ustavitve železniškega prometa in dvig tračnic na 13 nedobičkanosnih progah. Na drugi strani pa bodo železnice smele potrošiti v domači industriji 250 milijonov dolarjev za nabavo nadomestnih delov in drugega materiala ter 100 milijonov dolarjev za material, ki ga bo treba uvoziti. Te vsote bodo železnice smele potrošiti odslej pa do konca 1979, se pravi v prihodnjih 1000 dneh, tako, da se bo država podpora železnicam znižala na 350.000 dolarjev dnevno.

Medtem je Narodna banka nadaljevala z mini-mini-devalvacijo argentinskega pesa, tako minul teden s skoki po dva nova pesa (ali dvesto starih pesov) vsake dva dni. Banka te skoke imenuje „popravke“ (correcciones), tako da je s 37. „popravkom“ minuli petek uradno razmerje med argentinskim pesom in ameriškim dolarjem bilo 313/318 (prodajna-kupna cena) novih pesov za 1 USA dolar. Na tkim. vzporednem (črnem) trgu pa je bilo razmerje 340/345.

Medtem je državni Denarni zavod natisnil nadaljnjih 11.451 milijonov novih pesov, tako je krožilo po državi 626.593 milijonov novih pesov ob koncu prejšnjega tedna.

Argentinski poljedelci so prodali v svet 5,5 milijona ton žita, tako da je izginil strah, kam z odlično letošnjo žetvijo. Nov močan prodajalec je bil letos tudi Brazil, ki je prodal 2 milijona ton svojega žita v inozemstvo. Argentina je s pogodbo s Čilom prevzela to državo Severni Ameriki. Lansko leto so ZDA prodale Čilu 700.000 ton svojega žita, letos pa se je Argentina s Čilom pogodila za 500.000 ton letno po nižjih cenah. Letošnja svetovna žetev žita je znašala 411 milijonov ton, lanska komaj 355 milijonov ton. Zato je tudi padla cena žitu od 140 USA dolarjev na tono lanskega aprila na 88 USA dolarjev, za tono lanskega decembra, nakar je začela znova naraščati, predvsem zaradi manjše sovjetske žetve, kakor so napovedovali v Moskvi.

Prvi udarec marčevskemu zvišanju draginje so zadali farmacevti, ko so s 1. marcem zvišali cene zdravilom za 18,96%. V Argentini je trenutno ok. 160 laboratorijev, ki izdelujejo zdravila. To zvišanje temelji na zvišanju cen kemičnih surovin zadnje četrtine lanskega leta, tako da bo prišlo do novega zvišanja konec marca in sicer za nadaljnjih 14%, na podlagi cen kemičnih su-

rovinam v letošnjem januarju. Zvišanje cen surovinam v februarju pa bo podražilo zdravila naslednje mesece.

Uradno so se v februarju zvišali življenjski stroški za 8,6%, kar pomeni 28,7% za prva dva letošnja meseca, marca pa pričakujejo še višji odstotek, ker bo treba vanj vključiti še stroške za šolo.

Vlada se je končno odločila skrajšati število državnih in podržavljenih podjetij, ki so glavni vzrok neprestanega proračunskega deficita. V Čilu je vlada po padcu Allendeja vrnila ali prodala zasebnikom 439 od 494 državnih in podržavljenih podjetij in obdržala dokončno pod svojo izključno kontrolo le 23 podjetij, med njimi petrolejska podjetja, železarne, petrokemične tovarne, klavnice, sladkor ter električne centrale.

Ko so oborožene sile 24. marca lanskega leta pomedle z ostanki peronistične vlade, je bilo v največjih državnih podjetjih zaposlenih npr. v Segbi (elektrika) 26.358 delavcev, na pošti 53.338, pri vodovodu 28.225, v plinarinah 11.067, na železnici 156.519, pri YPF (petrolej) 57.676, pri Aerolíneas (arg. državna letalska družba) 8.285, Agua y Energía (elektrika, izven Vel. Buenos Airesa) 26.592 ter pri telefonu 50.831 nameščencev.

Na političnem polju je Argentina morala prititi navzkriž s severnoameriško vlado, ko jo je ta obtožila kršenja človeških pravic. Kazno je, da v Washingtonu ne razumejo, da gre v Argentini dejansko za komunistično revolucijo, proti kateri je argentinska vlada dolžna nastopati, da ohrani državo tostran železne zaves v svobodnem svetu. Ko je Washington kakor „za kazen“ odpovedal argentinskim oboroženim silam 17 milijonov dolarjev kredita za 1978, se je argentinska vlada sama odpovedala še preostalim 14 milijonom, ker smatra zadevni ameriški nastop za vmešavanje v notranje zadeve države. Enako je storil sosednji Urugvaj, ki se je bil pred dobrim letom dni dokončno otreles tupamarskega marksizma. Opazovalci začudenj spremljajo nastope Carterjeve vlade napram lat. Am., tudi v zvezi s prepovedovanjem Brazilcem nakupa atomskih reaktorjev v Zahodni Nemčiji, češ, da bo Brazil potem mogel proizvajati atomske bombe. Brazilska vlada je bila v odgovoru Washingtonu še ostrejša od argentinske in urugvajske in je v noti zatrdila, da kaže, kakor da Carter ni zrel za položaj, na katerem sedi. Doslej so Amerikanci imeli proti sebi večino latinskega prebivalstva, sedaj pa Carter nastopa kakor da bi si hotel obrniti proti sebi še latinskoameriške vlade.

Argentinska vlada je žela nov zunanje-politični uspeh s potovanjem generala Videle v Limo na obisk k perujskemu predsedniku Morales Bermúdezu. Argentina se je pogodila s Perujem, da mu bo oskrbela graditev atomske centrale podobne argentinski Atuchi pri Buenos Airesu. S Perujem se sedaj more mirno razgovarjati večina desničarskih latinskoameriških vlad, odkar so

tam opustili iz Titove Jugoslavije uvoženo idejo o „khaki socializmu“, kakor titizem nazivajo v tukajšnjih krogih. Titovi partizani so se namreč med vojno oblačili v britanske khaki uniforme, poleg tega pa se Tito vse od 1. 1948 naprej deloma naslanja na „kapitalistični“ Zahod, da more ohranjati svoj režim na oblasti.

Ob bližajočem se koncu prvega leta vlade grala. Videla se je zbralo na pretres položaja v Buenos Airesu 36 admiralov, ki so ugotovili, da je proces sprememb na nekaterih sektorjih državnega življenja prepočasen. Ta teden so se sestali brigadirji (letalski generali), prihodnji teden pa se nameravajo sestati generali suhozemskih sil, nakar bodo vsi trije rodovi oboroženih sil izdali skupen dokument o stanju v državi. V zvezi s temi sestanki opazovalci napovedujejo tudi morebitne spremembe v vladi.

MEDNARODNI TEDEN

FINANČNI FOND LAPLAŠKEGA POREČJA (Cuenca del Plata) je z enodnevno zamudo začel zasedati v Sucre, Bolivija, 3. marca. Je to II. zasedanje držav, ki so ustanovile omenjeni fond: Argentina, Brazil, Bolivija, Paragvaj in Urugvaj. Fond pripravlja načrte za izkoriščanje skupnih vodnih rezerv in drugih skupnih projektov. V ta fond, ki znaša 20 milijonov dolarjev, sta Argentina in Brazil vložila po šest in pol milijona, ostale članice pa po 2.200.000 dolarjev.

NASILJE V ZDA. Ameriška vlada je naročila raziskave o morebitnih izbruhih nasilja in neredov, kakor je bilo pred 15 leti. To študijo je vlada prejela prejšnji teden in raziskovalci trdijo, da je v ZDA položaj tak, da morejo nasilja ponovno izbruhniti vsak čas, ker se v teh zadnjih petnajstih letih ni nič pametnega ukrenilo glede tega...

SOVJETSKE UKANE. Po pisanju nemške revije Stern je sovjetski pilot Belenko, ki je izbral svobodo, razkril okoli 4.000 sovjetskih vojaških tajn. Eno teh razkritij se tiče namišljenih letališč, ki so postavljena največ ob kitajski meji. So „premakljiva“, z „letali“, in drugimi „napravami“ v naravni velikosti. Vojakji jih po potrebi prestavljajo; prava letališča pa so pod zemljo. Revija zatrjuje, da so sedaj v Pentagonu že odkrili 134 teh namišljenih letališč, ki po slikah, katere pošiljajo sateliti, izgledajo resnična.

LEVIČARSKI NEMIRI V MEHIKI. Študenje v Oaxaca so pogreb levičarskega aktivista, ki je podlegel ranam, katere je dobil v spopadu s policijo, spremenili v levičarsko demonstracijo. Nemiri trajajo v tem mestu že leto in pol, od januarja dalje pa so se poosttrili in se razširili tudi na druga mesta države Oaxaca. Guverner države Zarate Aquino je zaprosil za šestmesečni dopust, levičarji pa terjajo, da se ga postavi pred sodišče, češ da je kriv za nerede in smrtno žrtve. Vlada je poslala vojaštvo in imenovala za začasnega gu-

Na koncu koncev živi človek vedno od sadov zemlje, se ne hrani s stroji. Njegova prava domovina je narava. Tista narava, ki jo postopek industrijske proizvodnje posiljuje z izrabljanjem in razmetavanjem njenih darov, kakor jih prej nismo poznali.

Svedski pisatelj Artur Ludkvist

SKRIVNOSTNA NALOGA ALEKSANDRA ČAKOVSKEGA

V začetku meseca februarja 1977 je prišel iz Sovjetske zveze v Italijo glavni urednik „Literaturnaje Gazete“ Aleksander Čakovski. O njem gre glas, da je sovražnik št. 1 Aleksandra Solženicina, ker ga v svojem časopisu stalno napada. Prišel je v družbi svojega namestnika Vitalija Sirokonskega in časnikarja Danila Kraminova. Vodstvo italijanske komunistične stranke jih je seveda sprejelo z veseljem, ker veljajo za stebre sovjetske „agit-prop“ (agitacijske in propagandne) službe. Morda je ta prihod v zvezi z Berlinguerjevo akcijo za stroge gospodarske ukrepe v Italiji.

Čakovski je pisatelj, ki pa še ni ničesar napisal in ga sovjetska vlada uporablja za razne skrivnostne naloge. Tako je bil npr. leta 1974 poslan v Kopenhagen, da bi pri komiteju, ki daje Nobelove nagrade, dosegel, da črtajo Saharova iz seznama tistih, ki bodo dobili nagrade. Tedaj se je s svojimi lažmi zoper Saharova tako „proslavil“, da je moral takoj zapustiti Kopenhagen — brez uspeha seveda. Pozneje se je proslavil tudi s tem, da je po agenciji Tass izjavil, da italijanski tisk krši svobodo izražanja, ko vendar ves svobodni svet ve, da ima italijanski tisk, lahko bi rekli, celo pretirano svobodo izražanja, svobodo, ki jo levičarski tisk krepko izrablja.

Čakovski je govoril na italijanski televiziji in sicer je imel razgovor z dvema starima dopisnikoma italijanskih časopisov v Moskvi in sicer z Garimbortijem (La Stampa) in Ronchejem (Corriere de la Sera). V razgovoru je hotel dati „pravo“ sliko Sovjetske zveze, zanimal je vse obtožbe zahodnega tiska zoper Sovjetsko zvezo glede preganjanja izobražencev in njihovega zapiranja v umobolnice in podobno. Seveda so bile njegove informacije v re-

snici prave desinformacije o stanju v Sovjetiji.

Ko je bil vprašan, ali je res svetoval Brežnjev, da naj se Solženicin fizično odstrani (t. j. ubije), se je silno razburil nad tem grdim zahodnim obrekovanjem. — O helsinški pogodbi je dejal, da se na zahodu ogromno piše in govori o njej, čeprav njene vsebine ne pozna nobena oseba. — O „evrokomunizmu“ je dejal, da ne ve, kaj je to. — O „pluralizmu“ pa je dejal, da vodi v državljansko vojno. „V naši državi (t. j. v Sovjetski Rusiji) obstaja samo ena stranka, ker pač ni opozicije. V Sovjetski državi so disidenti svobodni, lahko mislijo in govorijo, kar hočejo; mi jih kaznujemo samo za nezakonita dejanja.“

„Kako pa je bilo z bombami na moskovski podzemski železnici,“ so ga vprašali.

Odgovoril je: „O tem, pa ničesar ne vem, ker sem bil tedaj na Malti.“

Končno je dostavil, da je prišel v Italijo kot poslanec resnice.

Iz zgornjih odgovorov je jasno razvidno, da je Čakovski res samo „agit-prop“ s precejšnjo duhovno revščino, pa vse prej kot s poslanstvom, da govori resnico o Sovjetiji, ampak nasprotno, da govori nerresnico. Italijanski nekomunistični tisk je Čakovskemu krepko odgovarjal. Najkrepkeje mu je morda odgovoril Gustavo Selva, radijski ravnatelj, ki je bil nedavno v Moskvi z italijanskim zunanjim ministrom Forlanijem. Selva je povedal, da je imel v Moskvi razgovor s Saharovom, ki mu je povedal, da je sovjetska tajna policija (KGB) nedavno usmrtila prevajalca Konstantina Bogoteriova, duhovnika Fjilenka, inženirja Tamonetsa, pisatelja Evgenija Brouneva in učiteljico Lukshaeto. Taka je svoboda disidentov v Sovjetiji.

L. J. Z.

vernerja Gimeneza Ruiza, ki je leta 1975 zadušil gverilo v Sierra Guerrero.

HUD POTRES V ROMUNIJ. V petek zvečer, 4. marca, je hud potres zajel južni in jugovzhodni del Romunije in del severne Bolgarije. Hudo so poškodovani glavno mesto Bukarešta, Craiova in druga mesta na jugu in petrolejski vrelci v Ploestiju. Po prvih vesteh je smrtnih žrtev na tisoče; epicenter potresa je bil v Transilvaniji.

KAVA SE BO PONOVO PODRAŽILA. Brazilski inštitut za kavo je sklenil zvišati cene kavi za okoli 30 odstotkov. Kava ima trenutno na svetovnem trgu absolutni rekord v zvišanju, saj se je od lanskega leta podražila za 700 odstotkov. Toda tudi dru-

gi produkti se dvigajo z veliko hitrostjo in podirajo „svoje“ rekorde: kakao, čaj, svinec, zlato, cink, srebro, baker, naravni kavčuk, bombaž, volna, volfram in živo srebro. Kakao se je dvignil v enem letu samo štiriinpolkrat, svinec in čaj za dvainpolkrat, cink le za dvakrat, ostale surovine pa zaenkrat še niso prekoračile dvojne cene, vendar vztrajno naraščajo.

BEG IZ RAJA. Iz nemške demokrat. republike je v februarju zbežalo v Zahodno Nemčijo 850 oseb. Poleg teh je v februarju pribežalo v Zahodno Nemčijo še 10 ljudi iz Jugoslavije, 13 iz Madžarske, 14 iz Češkoslovaške, 650 iz Romunije, 500 iz Sovjetske zveze in 2.580 iz Poljske. Vsi prebežniki so po podatkih nemškega porekla.

Tine Debeljak

(33)

Med knjigami in revijami

KOSOVELOVI INTEGRALI V NEMŠČINI

Münchenska založba Dr. dr. Trofenik Verlag je za Prešernovimi pesmi v italijanščini (prevod p. Husa) začela lani z novo zbirko Slovenica, ki naj svetu da spoznavati slovensko književnost z dobrimi prevodi klasikov. Kot druga knjiga je izšla kmalu nato zbirka novo odkritih pesmi Srečka Kosovele Integrali v nemščini, v prevodu znanega slavista Wilhelma Heiligerja, ki sedaj živi v ZDA. Ta se je že uveljavil v slovenski literarni zgodovini s knjižno izdajo študije o domotožju pri Ivanu Cankarju. Zdaj je v nemščini pripravil prevod skoraj vseh Integralov pri imenovanju mednarodni založbi, ki spada v vrste najpomembnejših evropskih znanstvenih slavističnih-orientalističnih knjigarn. Naslov je: Srečko Kosovel, *Integrale*, 1976. str. 192.

Kakor vemo, so Integrali svojska Kosovelova stvaritev in so do 1. 1967 ležali v pesnikovi zapuščini, dokler je ni iz nje dvignil, razbral in uredil univ. prof. dr. A. Ocvirk. Pa še tokrat ne v polnosti, kajti — knjiga je v Kosovelu šele zorela, ležala še vsa v prvih zasnovah, skicah in z največjo naglico pisanih rokopisih, še ne pripravljena za

tisk. Vsem, ki so te rokopise v zapuščini videli, so jih imeli za prve zapiske, ne izdelane zasnove, „poizkuse“, za „literarno zgodovinsko gradivo bodočim raziskovavcem“. Menda sem za njegovim bratom Stanetom, ki je hranil zapuščino, prvi dobil bežen pogled v Srečkovo literarno zapuščino, pa se Integralov ne spominjam, da bi jih imel pred očmi. V svoji študiji o Kosovelu v Križu na gori, 1926 — ki je bil prvi literarni zgodovinski esej o Kosovelu sploh! — sem napisal, da mi je dal pesnikov brat v pogled 210 kvartov esejev, ter zbirko rokopisnih pesmi, ki jo je brat sam uredil. V tej zbirki pa je vstavil le pesmi, za katere je mislil, da „spadajo brez pridržka v javnost“. Iz njegovega pisma ob smrti brata — ki ga je objavil A. Gspan — pa vemo, da je sodil o ostali pesniški zapuščini takole: „Pisal je ogromno, zapustil je mnogo, med tem zelo dosti nezrelega, neprebavljivega.“ Eseji, ki sem jih tedaj imel v rokah, in na podlagi katerih sem napisal svoj esej, še danes niso izšli, dočim je iz tistega kupa „poizkusov“, za kar jih je smatral tudi urednik Kosovelovega Zbranega dela prof. Ocvirk sam“ (Delo, 15. 5. 71), izšlo 1.

1967 pri Cankarjevi založbi v posebni knjigi „jedro tistih konstruktivističnih pesniških poskusov“, ki „so v svoji estetski idejni uglašenosti primerni za samostojno knjižno izdajo.“ Ker knjige nimam pri rokah — imam samo Xerox — kopije pesmi od str. 116-181 — ne poznam uvoda in ne vem, koliko pesmi je v njej (gotovo močno preko sto!), ne njih literarno zgodovinsko problematiko. Ker jih Kosovel nikdar ni urejeval in je znano samo to, da je imel namen imenovati svoje nove pesmi *Integrale*, je vsa zbirka zasnova urednikova. Ob oklevanju prof. Ocvirka, ki je čutil največje težave v „ocenitvi estetske vrednosti teh poskusov“, pa ga je povzbudil za knjižno izdajo pesnik Cene Vipotnik, ki je intuitivno občutil pesniško vrednost pesmi. Med tiskanjem je prišel z gradivom v stik francoski prevajalec Kosovele Marc Alyn, ki je nato, s pomočjo slovenskih sodelavcev, izdal francoski prevod. L. 1971 pa sta izdala v Trstu Jolka Milič in prof. Pavel Merku pod naslovom *Poesie e integrale*. Zdaj je izšel nemški prevod, in isti prevajalec W. Heiliger napoveduje tudi angleški prevod.

Kakšni so ti Integrali? Je to pesniško vročično ustvarjanje zadnjega leta 1925-26, ko je Kosovel v smislu francoske avantgardistične teoretike mrzlično metal na papir pesniške domislice, kakor so mu prihajale v misel in pod

roko, zametujoč rime in vso tradicionalno poetiko, tudi logiko in razumsko analizo; ko je osebno individualno navdihnjenost zamenjal za izpovedovanje kolektivnega evropskega človeka, njega krize, duhovne in gospodarske preobrazbe. Ko je cankarjansko romantično nasprotje „buržuj-umetnik“, spremenil v nasprotje „kapitalizem in proletarec“; ko je evropskemu duhu, ki razpada, oznanjal preobrazbo iz Vzhoda, imenoma iz Rusije... vse po zgledu francoski „surrealistov“, ki sta jim v tistih letih (1924-26) pisala manifeste Breton in Aragon. Kosovel je bil učenec francoske kulture, predvsem Romaina in Rollanda in drugih... in tedaj je bilo „modno“, da so bili vsi „levičarji“ prepričani v Spenglerjev Propad Zapada in v revolucionarno osvoboditev človeka iz Moskve, dasi niti vodje teh literarnih gibanj niso bili tedaj komunisti. V teh letih do prvih mesecev 1926 se je v Franciji vršil ta proces iz upornega duha proti materialističnemu zahodu v zgolj socialno revolucijo, in so se surrealisti l. 1926 že združili s komunisti v „eno fronto“, dasi so ostali še „literarno“ gibanje. Kosovel je umrl, preden se je ta fuzija na Francoskem zgodila. Kmalu so Bretona izključili iz komunistične stranke, danes so Aragonova dela v Sovjetski zvezi na „indeksu“. Gide je prišel spreobrnjen iz Rusije, Rolland se je razočar-

ral ob nemško-sovjetskemu paktu, itd. Tudi Kosovel ni bil komunist, čeprav je tedaj prebiral Komunistični manifest, in je prav tedaj parkrat napisal: „Škoda, da ne morem priznati absolutno nobene diktature“ (v pismu Obidovi), „ortodoksen pa ne bom nikoli“ (Vinku Kosaku itd.). Že tedaj, ko še ni bilo stalnistične dobe! Zgodovinar Dušan Kermauer je „Kosovelovo Mladino“ imenoval „napredno liberalno“. Mladina pa ni bila marksistična, pač pa je igrala „marksistično vlogo“, t. j. infiltracijo marksizma v inteligenčne vrste. To vlogo so igrali tudi francoski kulturniki. Tudi Integrali niso teoretične pridige o teh konkretnih socialnih borbah, so pesniške podobe vsega duhovnega ozračja tistega časa, pa sebe samega, duhovnega kaosa in človeške tragike. So grajeni v smislu „punktualizma“, postavljanja stavkov za stavkom, čestokrat brez vse logike ali primere, toda vedno s pesniško silo in domislico. Da se niso zdeli primerni, „zreli“ za javnost v l. 1926-1945, je razumljivo; manj razumljivo pa je, da so tudi po l. 1945 še 20 let čakali na objavo. Dimitrij Rupel meni, „da se niso zdeli primerni kolektivnim ter uveljavljenim predstavam o vlogi pesništva v socialistični Sloveniji... da so se... zdeli nekoliko spodtakljivi, nepočasnji, predrzni, nihilistični, nerresni“ (Delo, 23. 10. 1976). Niso propaganda, so pesniško delo, čeprav včasih nerazumljivo; sicer pa

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Kritik Jože Javoršek-Brejc je hudo zdelal premiero drame, znano Linhartovo komedijo „Ta veseli dan ali Matiček se ženi“, ki je bila v soboto 5. februarja. Posebno ga moti nekultivirana govorica ljubljanskih igralcev.

LJUBLJANA — Založba Schirmer iz New Yorka je v „Klasični knjižnici“ izdala ploščo z Vivaldijevo Sónato v realizaciji Alojza Srebotnjaka in redakciji Roka Klopčiča.

HORJUL — Slikar Franc Zupet-Krištof je svojim rojakom spet razstavljaj od 5. do 12. februarja svoje portrete. Te razstave umetnik prireja že od leta 1960.

LJUBLJANA — Narodni muzej je za Prešernov dan vabil na ogled razstav „Orožje in bojna oprema“ in „Kmečki punti na Slovenskem“. Vstop je bil ta dan brezplačen.

LESCE — V tovarni verig sta tehnologa Jernej Raspe in Marjan Zagar izdelala in seveda patentirala posebno vrsto „avtomobilskih verig za sneg“, ki sta jim dala ime „Rival“. Te verige je možno montirati na kolesa, ne da bi bilo treba avto premikati in je to mogoče pritrčiti na kolo v eni sami minuti. Na lanskem jesenskem velesejmu v Frankfurtu je bila ta veriga proglašena za eno najboljših in sedaj ima Tovarna verig v Lescah veliko naročil.

NOVO MESTO — Na Krko je v januarju prišlo več labodov, kjer so v veliko veselje ljubiteljev narave. Ptice so navajene ljudi in kar radi priveslajo k bregu, če ji postrežejo s koščki kruha. 3. februarja pa je bila ena žival ranjena in so ugotovili, da jo je najbrž obstrlel neki neodgovorni mladenič.

LJUBLJANA — Ob Prešernovem dnevu so nagradili s Prešernovimi nagradami ing. Borisa Kobeta za arhitekturo in njegovo pedagoško delo, Branka in Ivana Kocmuta za arhitektonske načrte in urbanistične rešitve mariborske regije, Lojzeta Krakarja za pesniško zbirko „Nekje tam čisto na robu“, Miha Maleša za njegovo slikarsko in grafično ustvarjanje, Igorja Pretnarja za režijo filma „Idealist“, Tatjano Remškarjevo za baletno ustvarjanje ter skupino, ki je pripravila „Hlapca Jerneja“ za lansko proslavo Cankarjeve stoletnice rojstva.

LJUBLJANA — Po treh letih gradnje je za Bežigradom zraslo prvo poslo-

je bila je bila poetika te šole: „Ne čakaj navdiha... piši hitro... kakor pride... polagaj stavek k stavku... in ne padi v skušnjavo, da bi ga še enkrat prebral...“ (M. Nadeau, Historia del surrealismo, 83). Gre za neko mistiko nove vrste, za neko metafiziko stvari, za neko dožemanje — kot pravi Heiliger v uvodu — „vesoljstva v štirih dimenzijah: kot realnega, irealnega, materialnega in brezkončnega.“ V nekatere primerih pa so Integrali tudi prava lirčna občutja. Vsekakor: Integrali so nova podoba avantgardista Kosovele, potem ko se je uveljavil kot lirčni impresionistični pesnik Krasa, in kot zanosni pesnik himen o propadanju Evrope ter lepih religioznih pesmi o samoti in „hoji za Kristusom“, kot je zadnje zapisal o njem pokojni p. Truhlar ob 50-letnici smrti.

O prevodu v celoti ne morem soditi, ker sem lahko primerjal le tiste pesmi, ki jih imam v kopijah, pa sem videl nekaj pomanjkljivosti. Npr. str. 2: „ravnokar ga vidim... Jaz ga celo slišim“ — ich sehe es... ich hoere es... 4: Socializacija zlate produkcije — Sozialisierung der Entwiklungsproduktion. Str. 14: v smehu je tvoja bodočnost — im lachen findest du keine zukunft. Str. 16: Kostanji za vodo šumijo — kastanienbäume rauschen wegen des wassers. Manjka v isti pesmi: ein! ein! — in manjka prevod besedam v risbi. Str. 24: manjka prevod dveh verzov: Frajtar terorizira. / Zandar terorizira. — Str. 26: manjka 9 vrstic! Str. 40: Srce- Trstje bolno / Zato je Trst lep — ein krankes herz / trieste ist schoen — in morda še kaj. Kosovel je vse stavke začel z velikimi črkami — v prevodu je vse z malimi, tudi nemški samostalniki. Zato je „Bog“ z veliko preveden „gott“ z malo (str. 18).

Knjiga je lepo izdana in potrjuje založnikovo skrbnost. Prevod: Heiligerjevo poznanje slovenske moderne in njegova ljubezen do nje.

pje „Ekonomskega centra Slovenije“ — Ekonomska fakulteta. Ker so menda bili denarni fondi skopi, je zgradba pritlična, a ima po pisanju listov izredno izrabljene kletne prostore, ki spuščajo v podzemlje dovolj svetlobe in sonca... Med vzroki za odločitev zidave v „širino“ in ne v „višino“ so bila tudi dvigala, ki so draga in njihovo vzdrževanje tudi potem ni majhno. Ima pa fakulteta največjo predavalnico v Ljubljani, meri 400 kv. m. in ima 394 sedežev, druga predavalnica pa meri 288 kv.m. in ima 288 sedežev. Manjših predavalnic je 18, kjer je od 24 do 186 sedežev.

LJUBLJANA — V Sloveniji bodo popisali okoli 700.000 zaposlenih v družbenem sektorju in njihovih družinske člane ter iz podatkov izpopolnili register Zdravstvene skupnosti Slovenije.

MARIBOR — V Razstavnem salonu Rotovž so 11. februarja odprli razstavo načrtov za ureditev dela starega Maribora. Načrte je pripravilo šest arhitektov.

KRANJ — Za novo gorenjsko avtocesto (odsek Naklō-Ljubljana) so pripravili že tri različice. Pravijo, da je najboljša zahodna varianta: mimo Smlednika in Medvod do Podutika, ker tranzitni promet z Gorenjske spelje po najkrajši poti mimo Ljubljane proti morju.

UMRLI SO do 3. do 9. FEBRUARJA 1977

LJUBLJANA — Angelca Završnik r. Čebular; Anica Zadnik r. Janežič; Franci Dermastja; dr. Malka Kogoj r. Sone, zdravnica, 83; Minka Gutnik r. Setnikar. dr. Karlo Benulič, mikrobiolog; Stefanija Svigelj r. Kurnik, 96; Marija Cotic r. Strajnar; France Ahlin, up. prof.; Janez Kralj, up. PTT; Marija Klemenčič r. Čebular; Marjan Vodopivec, 57, skladatelj, vodja glasbenega sporeda Radia Ljubljana; Ludvik Bradač, up. PTT; dr. Rajko Rakovec, univ. prof. Biotehnične fakultete. Ana Černe r. Hrovat, 98; dr. Ivo Horvat, odvnetnik; Jože Štemberger, up. fotograf; Pavla Paljavec r. Čeburon; Ana Zupančič r. Repnik; Jože Zorn, up. Radio Ljubljana; Marjeta Vavpotič, šivilja; Karel Pangerc; Pavel Meše, Albin Rasnik; Janez Bizovičar, 85, up. mizar; Stane Podgoršek up.; Matilda Justin r. Weber, up. učit., 86.

RAZNI KRAJI — Mirko Trampuš, up., Metlika; Jernej Dežman, up., borec za sev. mejo, Šentvid pri Stični; Francka Suhadolnik, up., 67, Kamnik pod Krimom; Herman Srebotnik, up., Petrovče. Jože Glavač, Radeče; Janez Irt, up. rudarski poslovodja, Trbovlje; Franc Janc, up., 87, Bistrica pri Trzinu; Franc Jerman, up. gasilec, Polje-Lj.; Marija Gradišek, Črni potok; Marija Sulcer, Letuš pri Braslovcih; Janjko Mele, Vrhnikar; Dušan Roblek, up., Kôkrice; Ivan Brodrič, Metlika; Ivan Gorenjak, Celje; Janez Habjan, up. župnik, 86, Polica pri Grosupljem; Marija Kranjc r. Braniselj, 75, Cerknica.

GORIŠKA IN PRIMORSKA

Obisk Slovenske skupnosti v Ljubljani

Katoliški glas iz Gorice je v št. z 10. februarja objavil obširen članek o obisku Slovenske skupnosti v Ljubljani. V uvodnih besedah poudarja sledeče:

„Načelna politična usmeritev je vedno potrebna in zaželena. To posebej v vsakdanji politični praksi in v političnih odnosih, še posebej s partnerji, ki nimajo enakih pogledov. Za tako pot se je na svojih kongresih in v svojih dokumentih odločila tudi Slovenska skupnost, edina slovenska stranka v Italiji. Mora se soočiti z vsemi dejavniki, ki obnavajo slovensko manjšinsko stvarnost ali manjšinsko problematiko sploh.

V tem smislu je slovenska stranka vedno vodila jasno politiko in se odgovorno odločila za izmenjave mnenj in razgovore z vsemi silami, ki jim je pri srcu reševanje naših problemov.

V ta okvir se uvrščajo tako stiki z vsedravnimi strankami v Italiji kot s strankami narodnih manjšin, ki se srečujejo s podobnimi problemi kot mi. In prav sem sodi tudi navezava stikov z odgovornimi političnimi dejavniki matične domovine, ki se morajo v eni ali drugi obliki zanimati in zavzeti za vprašanja svojih manjšin v zamejstvu. Vse to v ničemer ne zmanjšuje samostojnega političnega vrednotenja in nikakor ne pogojuje idejne usmeritve slovenske politične stranke v deželi. S tem hoče le prispevati k boljšemu poznavanju naše stvarnosti in k objektivnemu pogledu odgovornih političnih sil v matični domovini na zamejstvo.

ŠE O OTROŠKI KOLONIJI

Otroška počitniška kolonija v dr. Hanželičevem domu v Córdobi, ki jo vsako leto organizira društvo „Zedinjena Slovenija“, si od svojega časa za kopanje, izletov in ostalega prostega časa vzame nekaj trenutkov, da podpisuje pisma. Ta pisma so poslana mnogim osebam: predsedniku Narodnega odbora za Slovenijo, predsedniku Zedinjene Slovenije, predsednikom Domov, učiteljicam, katehetom, kulturnim delavcem in drugim javnim delavcem, želeč jim srečno novo leto. In to ne samo tistim, ki živijo v Argentini, marveč po vseh kontinentih. Med mnogimi zahvalnimi pismi, ki jih Zedinjena Slovenija prejema, objavljamo odgovor dr. Ludovika Puša na sledeče pismo otrok:

Dom dr. Hanželiča v Córdobi

7. jan. 1977

Spoštovani gospod dr. Ludvik Puš!

„Bilo je pred leti na obnem zboru Društva Slovencev. V svojem govoru je takrat predsednik g. Miloš Stare, govoril o šolski mladini, povedal tudi ta stavek: Naša mladina je zelena veja, na kateri sloni vsa naša emigracija. Če ta veja usahne, usahneemo vsi!“

Tako začenja pokojni g. Martin Mizerit, učitelj in referent mladine Društva Slovencev poročilo o slovenskih šolah leta 1957.

Večica te zelene veje, ki je še vedno zelena, šolska kolonija Zedinjene Slovenije pri dr. Hanželiču, se Vas spominja in Vam pošilja iskrene pozdrave z željo, da bi Bog spremljal Vaše delo v letu 1977.

(Sledi 67 podpisov)

New York, 21. februarja 1977

Moji ljubi otroci!

Iz šolske kolonije dr. Hanželiča ste me prijetno iznenadili s toplim voščilom za novo leto. Zelo ste me razveselili in se Vam za dobro željo lepo zahvalim.

Naj bi zelena veja naše emigracije, o kateri govorite in katere živi in bujni listi ste Vi vsi, krepko zelenela naprej, kakor da bi rastle iz korenin pod Triglavom in okrog Karavank. Zelena pa bo dolgo ostala le, če bodo iz Vaše generacije spet rastle otroci slovenske zavesti in čustvovanja, ki jih bo preveval in vodil slovenski duh in izročilo, kakor ga nosite v mladih srcih Vi sami.

S to mislijo Vam želim pri učenju veliko uspeha in zadovoljstvo in ponos Vaših staršev, in mnogo mladostnega veselja. V bodočem življenju pa naj bo z Vami božji blagoslov in vsa sreča!

Lepo pozdravljam vse
Ludvik Puš

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti

Rojstvo. V družini Petra Bavdaža in njegove gospe Betty iz Bariloč se je rodil 26. februarja sinček, ki je dobil ime German Pedro. Čestitamo!

BUENOS AIRES

Seminar o „Političnih skupnosti izven Slovenije in njihov pogled na slovenstvo“

Slovenski kulturi mnogokrat manjka to, kar pogoja slovenski svet na splošno, to je pogleda na celoto. Zato smo v buenosaireskem akademskem društvu želeli imeti splošni pregled slovenskega političnega mišljenja z ozirom na bližnjo preteklost, sedanost in bodočnost. Kmalu je zamisel dobila boljše obliko, ko smo spoznali, da se mnogi v naši slovenski skupnosti trudijo prav tako, da bi povežali Slovence po svetu. Tako smo naprosili slovenske predavatelje, živče po različnih državah sveta, da nam oni prikažejo njihov svet in pogled na slovenstvo.

Cilji seminarja so nam jasni. Omenjamo sledeče:

- Pregled medvojne političnega delovanja in njega posledice.
- Stvarna ocena tridesetletnega emigracijskega in zamejskega življenja.
- Pogled v bodoče slovensko bivanje v Sloveniji in v svetu.

Predavatelji, ki so se odzvali našemu vabilu so tile: dr. Marko Kremžar (Argentina); dr. Peter Urbanc (Kanada); dr. Jože Velikonja (ZDA); g. Vladimir Menart (Avstralija); dr. Ljubo Sirc in g. Franjo Sekolec (Anglija); dr. Andrej Bratuž (Gorica); g. Boris Pahor (Trst).

Seminar bomo pričeli v četrtek 24. marca ob 20.30 uri; nadaljeval se bo ob isti uri 25. in 31. marca, ter 1., 14., 15., 21. in 22. aprila. Zaključek seminarja bo pa dne 1. maja na SKAD-ovskih rednih študijskih dnevih.

K seminarju so vabljeni vsi tisti — starejši in mlajši —, ki jim je slovenska stvarnost pri srcu, zlasti vabimo akademike in vse tiste, ki bi kakorkoli želeli dodati svojo izkustveno in premišljeno besedo.

SKAD

CASTELAR

9. tombola na Pristavi

V nedeljo 27. februarja je bil na Slovenski Pristavi v Castelarju zopet zelo živahen dan. Pristavčani so imeli svojo zdaj že 9. tombolo. Kmalu po tretji uri so začeli prihajati prvi obi-

Kljub krizam — že skoraj 30 let neprekinjenega dela

Po naših Domovih se bosta zopet razlegala smeh in slovenska pesem naših otrok.

Ali veš, da bodo otroci deležni slovenskega kulturnega zaklada že po trinajstih ljudskošolskih tečajih? Najnovejši tečaj bo prišel v Tucumán.

Ali veš, da vse to delo povezuje in vodi naše osrednje društvo ZEDINJENA SLOVENIJA? Morda obiskujejo tečaj tudi tvoji otroci in verjetno želiš, da bi bili ti tečaji čim boljši, da bi otrokom čim več nudili. Uspeh zavisí tudi od tebe.

Postani član društva! S članskim prispevkom pokažeš zanimanje in podpreš moralno in gnotno ogromno delo, ki ga upravlja učiteljsvo.

Podrobneje se boš mogel seznaniti s tem delom našega osrednjega društva ZEDINJENE SLOVENIJE na rednem občnem zboru, ki bo v nedeljo, 27. marca, v Slovenski hiši.

vodstva Marij Maver in Ivo Jevnikar, Simon Prescheren iz Trbiža.

Delegacijo SZDL pa so sestavljali predsednik Mitja Ribičič, član Izvršnega sveta Slovenije dr. Miran Mejak, vodja manjšinske komisije pri SZDL Jože Hartman, predsednik občinskih konferenc SZDL iz Kopra Čehovin, Nove Gorice Lah, Tolmina Kravanja in Sežane Korošec ter predsednika severno-primorske regije Uršič in obalne konferenc Kolenc. Delu srečanja je prisostvoval tudi podpredsednik Izvršnega sveta (vlade) SR Slovenije Rudi Čačinovič. Srečanja se je udeležil še jugoslovanski gen. konzul v Trstu Ivan Renko.

Nato navaja poročilo v Katoliškem glasu, da je na sestanku v Ljubljani pozdravil delegacijo Ribičič, nakar je imel daljše poročilo deželni tajnik Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka, ki je nanizal vse glavne politične in narodnostne probleme Slovencev v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Poročal je o delu, uspehih in težavah SSK. Nato sta še pokrajinska tajnika dr. Rafko Dolhar za Tržaško in Marjan Terpin za Goriško orisala nekatere svoje probleme Slovencev v obeh pokrajinah. Dolhar se je zlasti zaustavil ob problemu industrijskega področja in rabi slovenske, Terpin pa ob razlaščenju in slovenskih šolskih problemih.

Mitja Ribičič se je v svojem nagovoru dotaknil tudi odnosov med Cerkvijo in državo ter izrazil željo, da bi tudi katoliški predstavniki sodelovali v organih slovenske družbe.

Potem ko Katoliški glas objavi v izveščku skupno poročilo obeh delegacij zaključuje svoje poročilo:

„Obisk delegacije Slovenske skupno-

skovalci tombole in ti so vedno Argentinci. Nato so sledili vedno močnejši vali in ob štirih popoldne je bila Pristava že polno zasedena. Na tombolo je prišlo nad 500 ljudi. Zmanjkalo je miz in stolov. Ljudje so zasedli vsako pripravo stopnico. Tisti, ki so prišli dovolj zgodaj, so si najprej ogledali razstavo dobitkov. Pa je bilo tudi kaj videti, saj je bilo na ogled 200 kvatrn, 188 činkvinov in 58 tombol. Tombola je bila resnično bogata, založena z lepimi in koristnimi dobitki. Ljudje so jih ogledovali z živahnim zanimanjem in odobravanjem. Najbolj je vlekla pogleda lepa, moderna spalnica, izdelek mizarskega podjetja Bivegro iz San Justa; mnogo občudovalcev je imela kožnata preproga, ki je bila res nekaj lepega, potem pa: stenske fotografije, servisi raznih vrst, lepi keramični izdelki, vabljeni so bili zlasti kuhinjski okrasji, steklovina, moške srajce, nogavice, puloverji, otroško perilo, razne pletenine, vina, šampanjci, whiskey, likerji, marmelade itd., itd. Bogata tombola, brez razne krame in šare.

Ob 16.20 uri sta gg. Nande Česarček za Slovence in Miha Gaser za Argentine začela s klicanjem števil. Imela sta dolgo in utrudljivo delo. Tudi komisija, v kateri so bili gg. Slavimir Batagelj, Rajmund Kinkel, dr. Joža Krivec, dr. Julij Savelli st. je imela dosti posla posebno z odkupom tablic, ki so že zadele kvaterne ali činkvine. Dobitke pa sta srečnim nagrajenim izročala gg. Gregor Batagelj in Rudi Gričar.

Ljudje, zlasti pa Argentinci, so vedno zadovoljni z redom in točnostjo oddajanja dobitkov.

Letos je prvo tombolo — spalnico — zadel naš rojak Kenig iz Hurlingham, drugo — preproga — pa ga. Šiferjeva iz Ramos Mejia, tretjo tombolo — velik mural Blejskega otoka — pa g. Jože Horvat.

Med tombolo je zunaj naraščala oblačnost in temperatura, med ljudmi pa jeza in lakota, zato so imeli strežniki polne roke dela. Čeprav je Pristava z vsemi kuhinjskimi dobrotami in pijačo bila dobro založena, je vse pošlo. Pečenje in kranjske klobase, ki jih je pripravil Ivan Rode, so se kar same ponujale. Prav tako čevapčići. Gospe so pripravile mnogo zelo dobrega peciva, ki je kar prezgodaj skopnelo.

Med napetim pričakovanjem je tombola bila končana še pred dežjem.

Z obrazov udeležencev je sijalo zadovoljstvo in zadovoljni so bili tudi prireditelji, ki bodo lahko uspešno nadaljevali gradnjo novega doma in jo približali koncu.

p k

sti v Ljubljani sodi v stalna prizadevanja edine slovenske stranke v Italiji, da na vseh ravneh in v vseh forumih iznaša problematiko naše manjšine. Obenem pa iz povedanega izhaja, da je prav obisk v Ljubljani dal SSK nove razsežnosti skupno s priznanjem odgovornih krogov matične domovine o njeni potrebi in nenadomestljivi vlogi. Zato bo gotovo SSK lahko samo z zadovoljstvom nadaljevala začeto igro in to v zvestobi svojim osnovnim načelom demokracije in pluralizma ter trdno zagovarjala pravice celotne slovenske narodne skupnosti v Italiji.“

O sestanku obeh delegacij je poročalo tudi ljubljansko Delo 4. februarja. Med drugim omenja, da je član delegacije Slovenske skupnosti dr. Dolhar dal posebno izjavo tudi Delu, v kateri naj bi med drugim dejal:

„V odnosih med „Slovensko skupnostjo“ in SZDL kljub različnim idejnim izhodiščem ni nobenih odprtih problemov,“ je poudaril dr. Dolhar. „Na eni strani smo zadovoljni z uspehi, ki jih matična domovina dosega s svojo družbeno politično ureditvijo, (podčrtalo ur. Sv. Sl.) zadovoljni pa smo tudi s priznanjem, ki smo ga deželni pri matici za svoje politično delovanje v razmerah, ki niso zmeraj lahke, v korist ne le zamejske skupnosti, temveč tudi v korist odnosov med državama.“

Vse to poročamo kot kronisti. Dodamo le to, da ne dvomimo v dobre namene delegacije Slovenske skupnosti v boju za pravice slovenske manjšine v Italiji. Upravičeno pa dvomimo v iskrenost ljudi kot je zloglasni Ribičič in njegova družba. Res je to začetek „igre“. Kako bo končala, bo pokazala bodočnost.

SLOVENCI PO SVETU

CLEVELAND

Odmevi Mauserjeve smrti

Cleveland in tudi ostala Severna Amerika sta še vedno pod vtisom smrti pisatelja Karla Mauserja — morda pravilneje rečeno, da sta vedno bolj pod tem vtisom, ker se povsod vidi in občuti, da ni več tistega, ki je neprestano polnil strani naših časopisov in revij, govoril na najrazličnejših prireditvah in romanjih, sodeloval kot lektor z globokimi mislimi pri slovenskih sv. mašah in bil — z eno besedo — naš najbolj delaven javni delavec, naš glasnik in vodnik.

„Ameriška Domovina“ in „Ameriški Slovenec“ prinašata članke v spomin pokojnemu Mauserju. Za njegovo delo se mu zahvaljujejo razna društva. Zelo obširen članek mu je v „Amerikanskem Slovincu“ napisal pesnik Marijan Jakopič pod naslovom „Pisatelj Karel Mauser in Koroška“, v katerem pove, kako je pokojnik ljubil Koroško in koliko je zlasti napravil za celovško Mohorjevo družbo. Ravnatelj te družbe, dr. Janez Hornböck je nedavno pravilno izjavil: „Kaj bi bila naša Mohorjeva brez Mauserja.“

Tudi revija „Ave Maria“, v kateri je pok. Mauser krepko sodeloval, se ga je v svoji marčni številki spomnila z lepim člankom, ki je opremljen s slikami, v katerih je prikazan obisk pokojnika v slovenski šoli pri Sv. Stefanu v Čikagu, in pa, kako skupaj s svojo ženo Marijo moli pri grobu škofa dr. Rožmana v Lemontu. Tudi je v reviji objavljenih več lepih Mauserjevih pesmi.

Omeniti moramo še, da je gospa Mauserjeva prejela izredno mnogo sožalnih pism in brzojavk od organizacij in posameznikov. Lepo sožalno pismo je v imenu Zveze Tabor p. stal nien predsednik g. Ivan Palčič. Slovenska radijska postaja v Clevelandu WXEN, ki jo vodi dr. Milan Pavlovčič, i. pravi, da poseben spored v slovo pok. Mauserju. Društvo slovenskih protikomunističnih borcev v Clevelandu je pripravilo v nedeljo 27. februarja spominski večer, posvečen Karlu Mauserju.

Resnica je, da se Severna Amerika vedno bolj zaveda, da je s smrtjo Karla Mauserja doživela veliko, nenadomestljivo izgubo.

J. M.



Slomškov dom, Castelli 28
Ramos Mejía
vabi vse rojake na svojo tradicionalno tombolo v nedeljo, 20. marca.

OKOLI STO DOBITKOV
V NARODNEM SLOGU:

znajenja, kozolci, skrinjice, zibeli in narodne noše v miniaturo.

Leseni krožniki z narodnimi ornamentami in slovenskimi grbi, originalne majolike — vse delo slovenskih rok!

Glavni dobiček: ORIGINALNA SLOVENSKA MIZA S ŠESTIMI STOLI — primerna za jedilnico ali sprejemnico (gg. Gričar in Grohar).

In še več sto praktičnih, splošnih dobitkov. Ne zamudite priložnosti! Nabavite si tablice pravočasno!

Pričetek prireditve in prilika za ogled dobitkov od 14. ure dalje. Klicanje števil ob 16 uri. Napovedovala bosta g. lic. Stanko Jerebič in gđc. Mari Makovec.

Vsi otroci slovenskih šolskih tečajev dobe po eno tablico brezplačno. Javijo naj se osebno pri vhodu pred 16. uro.

Tablice v predprodaji imajo pravico do zbiranja z nagrado: punčka v narodni nosi.

Vabimo vse prijatelje Slomškovega doma, da dostavijo dobitke že v soboto, najkasneje pa na tombolni dan pred 15. uro. Priporočamo se tudi za pecivo.

V NEDELJO, 20. MARCA NE BOSTE RAZOČARANI. Pridite vsi, od blizu in daleč v prijetno slovensko družbo!

ZA SLOMŠKOV IN
TVOJ DOM!



AVSTRALIJA

Tudi v Melbournu srednješolski tečaj

Dne 5. februarja t. l. je bil v Melbournu na poziv Education Department vpisovanje za sobotni pouk slovenskega jezika. Odziv je bil odličen. Vpisalo se je nad 130 učencev in učenek, kar je izredno razveseljivo. Ker se je vpis nadaljšal do konca februarja, se bo verjetno prigraslilo še kaj kandidatov za ta tečaj. — Tako se je slovenskim srednješolskim tečajem v Argentini z nad 300 dijaki in dijakinjami pridružil nov srednješolski tečaj v Avstraliji. Verjetno bo Melbournu sledilo mesto Sydney, kjer živi tudi veliko število Slovincov.

Otroška kolonija na Mt. Elize

Slovenski otroci v Avstraliji so tudi letos odšli na otroško kolonijo na sončno obalo Mt. Elize. Kolonija je bivala v prostorih bivšega samostana in je trajala štiri tedne. Za lačne želodčke in tudi za vse ostalo delo, ki je združeno s kolonijo, so prostovoljno in brezplačno skrbele gospe, povečini matere otrok. Sodelovale so tudi članice agilnega društva Sv. Eme ter sestre Pavla in Marija. Ves čas je bil med njimi tudi p. Stanko Zemljak OFM. Prišel pa jih je obiskat g. Ciril Turk, izseljeniški duhovnik iz Nemčije.

OBVESTILA

SOBOTA, 12. marca:

V Slovenskem domu v San Martinu bo zvečer ob 20.30 prijateljska večerja in razgovor o letošnjem Slovenskem dnevu.

NEDELJA, 13. marca:

V Slovenski cerkvi Marije Pomagaj ob 16 začetna maša slov. osnovnih šol, nato v dvorani Slovenske hiše pravilna igra „Čudežne gosli“.

V Slovenskem domu v San Martinu sestanek naraščajnic po maši. Vabljenje deklice od 11. do 15. leta.

NEDELJA, 20. marca:

V Slomškovem domu tradicionalna tombola pod geslom: „Za Slomškov in tvoj dom.“

SOBOTA, 26. marca:

V Slomškovem domu večer slovenske pesmi. Poje priznani zbor „Karantanija“.

NEDELJA, 27. marca:

Slovenska vas. Po naročilu društva Slovenska vas bo ob 10. uri maša za pok. pisatelja Karla Mauserja. V Hladnikovem domu pa bo ob 15. uri redni letni občni zbor društva Slovenska vas. Tozadevna vabila bodo dostavljena članom.

NEDELJA, 10. aprila:

V Slovenskem domu v San Martinu po maši velikonočni zajtrk.

NEDELJA, 17. aprila:

V Slovenskem domu v San Martinu 22. slovenski dan s celodnevni sporedom.

SREDNJEŠOLSKI TEČAJ

v Slovenski hiši, ul. Ramón Falcón 4158, Capital
SOBOTA, 19. MARCA, 1977

Ob 15.00 — POPRAVNI IZPITI

Kdor ne bo prišel ta dan in ob tej uri, bo izgubil pravico do izpita in ponavlja letnik.

Ob 16.00 — VPISOVANJE — Možno samo ob tej priliki.

Ob 18.30 — SESTANKI PO RAZREDIH

Ob 19.15 — ZAČETNA SV. MAŠA z obvezno udeležbo.

K vpisovanju je prinesiti: osebno izkaznico — slovensko in argentinsko spričevalo prejšnjega leta — \$ 500.— za vpisnino.

SLOGA SPOROČA

1) Od 1. 1. 1977 obračunavamo dividendo od dneva naložbe. Sedaj je pa res škoda, če vam denar leži doma, ko vam pri nas vsak dan prinaša lepe obresti.

2) Na rednem občnem zboru SLOGE, ki bo 2. 4. 1977 v Slomškovem domu, bomo žrebali po mšn. 1.000.000 (\$ 10.000) na vsako starostno dobo med tistimi, ki bodo do 31. 3. 1977 imeli v SLOGI naložbo v višini, ki je potrebna za polno posmrtninsko podporo: od 0 do 30 leta \$ 5.000.—, od 31. do 50. leta \$ 10.000.— in od 51. leta naprej \$ 15.000.—.

Za podrobnejša pojasnila vprašajte v naši pisarni, Bmé. Mitre 97, Ramos Mejía, v uradnih urah, ob ponedeljkih, sredi in petkih od 15. do 19. ure, ali po telefonu 658-6574.

SVOJI K SVOJIM! V SLOGI JE MOČ!

PRISPEVAJTE
V TISKOVNI SKLAD!Prof. dr. JUAN
JESUS BLASNIK

Specialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvaraz 1241, pta. baja
Capital Federal
Tel. 41-4618

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitev
ure na privatni telefon 628-4188.

PO ŠPORTNEM SVETU

KRANJČAN BOGDAN NORČIČ je osvojil naslov državnega prvaka v smučskih skokih na srednji in na veliki skakalnici v Planici. Tekmovanje je bilo od 10. do 13. februarja. Norčič ni imel težav z nasprotniki; precej preseženja pa je pripravil Logačan Mlakar, ki je bil na obeh skakalnicah drugi. Norčič je na 90 metrski skakalnici dobil 240,6 točk s skokoma 94 in 89,5 ter na 130-metrski 264,0 točk s skokoma 122 in 119 metrov.

NA MEDNARODNEM prvenstvu v smučskih tekih na 15 km za Juniorje do 20. leta, ki se je vršilo 18. februarja v Švici v Saint Croix, si je prvo mesto osvojil Bolgar. V jugoslovanski reprezentanci so bili trije Slovenci, Argentino pa je zastopal naš rojak Marko Jerman iz Bariloče in se med 65 tekmovalci plasiral na 45. mesto. Od Slovencev je pustil za seboj Kordeža in Podlogarja, medtem ko je Svajnar dosegel boljše čase. Naslednji teden, 23. februarja, so se v isti kategoriji na Finskem pomerile med seboj mednarodne reprezentance v preselekciji za svetovno prvenstvo 1978. Jerman je za Argentino osvojil med 118 tekmovalci 90. mesto. Časovni dosežki nam še niso na razpolago.

NA 32. DRŽAVNEM jugoslovanskem prvenstvu v smučarskih tekih, ki je bilo v Gorjah, so največ uspehov poželi domači tekmovalci. V teku na 30 km je zmagal Gorjan Tajnikar, na 15 km njegov rojak Peter Jelenc, na 10 km med mlajšimi člani je bil prvi Gorjan Cveto Podlogar, med mladinci Dušan Podlogar in med mlajšimi v teku na 5 km tudi Gorjan M. Bratina. Pri damah pa Gorjanke niso osvajale prvih mest: med članicami na 10 km je bila prva Kordeževa (Triglav-Kranj), pri starejših mladinkah Munihova (Olimpija — Lj.) in na 5 km pri mlajših mladinkah Jelovčanova (Triglav).

ARGENTINSKA NOGOMETNA reprezentanca je premagala 25. februarja madžarsko kar s 5:1. Vsekakor lepa vzpodbuda za nadaljnje nastope. Posebno, ker so po prikazani igri bili Argentinci precej boljše kot Madžari. Jugoslovanska nogometna ekipa, ki bo nastopila v Buenos Airesu 5. julija, pa je na svoji turneji v Mehiki izgubila v prvi tekmi tudi katastrofalno 5:1, nato pa zmagala v povratni z 1:0. Jugoslovanska ekipa je nato odigrala še nekaj tekem v Srednji Ameriki.

OLIMPIJSKI ZMAGOVALEC v cestni kolesarski tekmi v Montrealu 23. letni Bernt Johansson (Švedska) je prestopil k profesionalcem. Kolesaril bo za italijansko ekipo Fioricella-Mocasinis.

OD VSEPOVSOD

PREVEČ TELEVIZIJE — Skoraj 95 odstotkov ameriških otrok, ki hodijo v prvi razred osnovne šole, ima deformirano hrbtenico ali pa so predebeli. To so ugotovili pediatri na zborovanju v Los Angelesu, vzrok pa je televizija: otroci so preveč časa pred televizijo in to navadno v tako nepravilni drži, da se jim krivi hrbtenica in se premalo gibljejo.

NA SLOVENSKI PRISTAVI
V CASTELARJU

so na prodaj šolske potrebščine po nabavni ceni. Prodaja v soboto in nedeljo po sv. maši.

Vsem rojakom, ki so v velikem številu prihiteli na tombolo, vsem darovalcem lepih in bogatih dobitkov in vsem sodelavcem in organizatorjem tombole se pristočno zahvaljujemo. Uspeh je bil nad vse razveseljiv in velik. Gradnja doma na Pristavi se bo sedaj uspešno nadaljevala in se močno približala koncu. Bog plačaj vsem!

Društvo Slovenska Pristava

SLOVENSKI DOM
V SAN MARTINU

sporoča vsemu članstvu in prijateljem Doma, da bo

v soboto, 12. marca, ob 20.30

PRIJATELJSKA VEČERJA

(piščanci pečeni na žaru)

in razgovor o letošnjem Slovenskem dnevu, ki bo v San Martinu. Obenem opozarjamo vse člane, da je do 31. marca čas za plačilo prispevka (500 pesov) za Vzajemni podporni sklad (posmrtnina znaša 20.000 novih ali 2 milijona starih pesov). Ako do omenjenega dne ni plačan prispevek, zapade članstvo Vzajemnega podpornega sklada.

Zahvala

Bog povrni vam vsem dobrim ljudem v Buenos Airesu in Mendoza, ki ste tako lepo in občuteno počastili spomin dragega pokojnika.

Hvala lepa „Svobodni Sloveniji“, za lepe članke, prav tako „Duhovnemu življenju“, kot organizacijam, ki so se oddolžile njegovemu spominu z ganljivimi osmrtnicami.

Hvala vam vsem, dobri ljudje, ki ste in molite zanj. Bil je tako združen z vami, da je tudi v poslednjih trenutkih mislil na vas.

Marija Mauser, žena;
Helenu, Rotija, Klemen in Meta,
otroci — in ostalo sorodstvo.

Cleveland, 22. februarja 1977

ASOCIACION “ESLOVENIA UNIDA”

Convocatoria

Personería Jurídica: Dcto. 1933 — Registro: C 3754
Ramón L. Falcón 4158 — Buenos Aires

En cumplimiento de las disposiciones legales y estatutarias se convoca a los señores asociados a la Asamblea General Ordinaria que se celebrará el día 27 de marzo de 1977 a las 10 horas en el local social de la calle Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal, para tratar el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1° Designación de dos asociados para refrendar, conjuntamente con el presidente y el secretario, el Acta de la Asamblea.
 - 2° Lectura del Acta de la Asamblea Ordinaria anterior.
 - 3° Consideración de la Memoria, Inventario, Balance General, Cuenta de Recursos y Gastos correspondiente al Ejercicio finalizado el 31 de diciembre de 1976.
 - 4° Elección de la Comisión Directiva, Revisores de Cuentas y Tribunal de Honor, todos para el período de 2 (dos) años.
 - 5° Mociones.
- Comunicase que transcurrida una hora después de la fijada en la convocatoria, la Asamblea se realizará con el número de los asociados presentes, de acuerdo con el Art. 16° de los Estatutos Sociales.

Comisión Directiva

RUTA 205 F.T.E. ESTACION
TEL. 295-1097

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra Municipalidad

AVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE
ZAMORA

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejše pohištvo.

